



Beröringsfria blandare ger bättre hygien

Beröringsfria blandare minskar tillväxten av mikroorganismer. Det visar en vetenskaplig rapport som nyligen har publicerats i den kanadensiska ve-

tenskapliga tidskriften *Canadian Journal of Microbiology*, uppger sanitetsföretaget Oras i ett pressmeddelande.



Bättre hygien med beröringsfri blandare, visar ny forskning.

FOTO: ORAS

Studien genomfördes i sjukhusmiljöer där förekomsten av mikroorganismer på sammanlagt tolv blandare undersöktes. Fyra var manuella blandare som använts i cirka tio år, fyra var äldre beröringsfria blandare som också hade varit i drift i cirka tio år och slutligen var det fyra nyare beröringsfria blandare som hade varit i drift i två år.

På de beröringsfria blandarna är tillväxten av mikroorganismer mindre än på de manuella. De nya beröringsfria blandarna begränsar också tillväxten av bakterier i vattnet jämfört

med båda de andra blandarna. Till skillnad från de äldre beröringsfria blandarna, där kallt och varmt vatten blandas i en separat ventil 50 cm innan själva blandaren, blandas vattnet i de nya beröringsfria modellerna direkt i blandaren.

I studien kunde det inte påvisas någon skillnad när det gäller tillväxt av legionella mellan de olika blandartyperna. I de nya beröringsfria blandarna erbjuds automatisk urspolning med förbestämda tidsintervaller för att minska risken för tillväxt av legionella i stillastående vatten.

IVL-studie visar låg miljöpåverkan från koppar

Forskare på IVL Svenska Miljöinstitutet har undersökt olika källors betydelse för belastningen av koppar till Mälaren och Saltsjön i Stockholm. Resultaten visar att koppar från byggnader och dagvatten i väldigt liten utsträckning når dessa vattenmiljöer.

– Stockholms bidrag av koppar i form av dagvatten och avloppsvatten är mycket små i jämförelse med den naturliga belastningen av koppar från Mälarens avrinningsområde. Exempelvis är läckaget från koppartaken i Stockholms stad så litet att taken inte kan sägas utgöra någon betydande källa överhuvudtaget, säger Anders Jönsson, forskare på IVL Svenska Miljöinstitutet, i ett pressmeddelande.

Han har på uppdrag av branschorganisationen SCDA, Scandinavian Copper Development Association, i två forskningsprojekt undersökt olika källors betydelse för belastningen av koppar till



FOTO: COLOUREBOX

Stockholms vattenmiljö. I det första projektet undersöktes ytvatten och bottensediment i Mälaren och Saltsjön. I det andra projektet, som genomfördes tillsammans med korrosionsforskare på KTH, studerades transporten av koppar till dagvatten från ett avrinningsområde där en bilparkering och en byggnad med koppertak finns.

– Omräknat till Stockholms kommun i helhet så utgör koppertaken en mindre källa av koppar till dagvatten än biltrafiken. Men återigen så är det viktigt att lyfta fram

att dessa källor är mycket mindre än bakgrundsbelastningen från Mälarens avrinningsområde, säger Anders Jönsson.

Studien visar också att den koppar som finns i bottensedimenten inte heller är biotillgänglig. Det innebär att den inte förekommer i sådana former att den lätt kan tas upp av djur och växter, vilket också är en viktig aspekt att ha med vid en bedömning över hur miljöfarligt ämnet är.

– De här resultaten är viktiga att ha med sig när

myndigheterna tar fram styrdokument för byggnadsmaterial och infrastruktur. Utan rätt underlag så kan tillämpningen av styrdokument som exempelvis "Kemikalieplan för Stockholm", lätt bli en "svarta listan" för material och det får konsekvenser vad gäller kostnader för byggindustrin och fastighetsägare, men även samhället i stort, säger Anders Jönsson.

Han menar att risken är att man i onödan byter ut koppar mot material med sämre beständighet och med mindre kända miljöeffekter.